

Kuvauksia avioliitosta

”Enkeli sanoi minulle: ‘Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle.’ Ja hän jatkoi: ‘Nämä ovat tosia Jumalan sanoja.’” (Ilm. 19:9.)

Avaintekstit:

1. Moos. 2:23-25;
Ef. 5:29-32;
Hes. 16:4-14;
Ilm. 18:1-4;
1. Moos. 24:1-4;
Ilm. 19:1-9.

Reamattu on täynnä rakkaustarinoita, jotka paljastavat voimallisesti piirteitä pelastuksesta ja Jumalan rakkaudesta kansaansa kohtaan. Intiimein ihmissuhteista, avioliitto, osoittautuu kouluksi, jossa, jos annamme itsemme kokea sen Jumalan tarkoittamalla tavalla, voimme löytää syvällisiä opetuksia hänen rakkaudestaan meitä kohtaan, suhteestamme häneen ja siitä, kuinka pitkälle hän on mennyt lunastaakseen meidät.

Nykyaikaiset käsitykset rakkaudesta ja avioliitosta ovat vääristäneet kykyämme arvostaa sitä, mitä Jumala yrittää opettaa meille avioliiton kautta. Vaikka ihmisen syntyisyys on suuresti turmellut avioliittoa (ja kaikkea muutakin), avioliitto voi silti olla voimallinen tapa paljastaa totuus, jopa profeetallinen totuus. Avioliiton pitäisi olla jotakin enemmän kuin vain tehdä meidät onnellisiksi; sen pitäisi olla koulu, jossa saamme syvällisiä opetuksia itsestämme ja suhteestamme Jumalaan.

Tällä viikolla tutkimme sitä, millä eri tavoilla Jumalan sana puhuu avioliitoista, hyvistä ja huonoista. Voimme sitten ottaa näistä esimerkeistä opiksi ymmärtääksemme paremmin, miten Jumala suhtautuu kansaansa – silloinkin kun he epäonnistuvat – ja voimme oppia joitakin totuuksia hänen rakkaudestaan. Se voi auttaa meitä ymmärtämään paremmin lopun ajan tapahtumia.

19.4. Kansainvälinen vammaistyön päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.4.2025

YKSI LIHA

Harva raamatullinen vertauskuva korostaa yhtä hyvin kuin avioliitto sitä läheisyyttä, jota Jumala haluaa ihmiskunnan kanssa. Tätä vertauskuvaa käytetään usein Raamatun kertomuksissa – ja se esiintyy niin osuvasti Ilmestyskirjassa – että Raamattua tutkivien on välttämätöntä ymmärtää, mihin Jumala pyrkii, kun hän käyttää sitä sanassaan.

Lue 1. Moos. 2:23-25 ja Ef. 5:29-32. Millä tavoin ihmimillinen avioliitto kuvastaa Kristuksen sitoutumista ihmiskuntaan?

Erään kerran, kun Jeesus puhui fariseuksille, hän siteerasi 1. Mooseksen kirjan kertomusta Aadamin ja Eevan avioliitosta, johon fariseukset esittivät nopeasti kysymyksen: ”Miksi sitten Mooses on säätänyt, että jos mies hylkää vaimonsa, hänen on annettava tälle erokirja?” (Matt. 19:7.)

Moosesta pidettiin tietenkin kansakunnan perustaneena profeettana. Kuvitelkaa, että avioliittoinstituution luoja kyseenalaistetaan asettamalla hänet vastakkain hänen oman profeettansa kanssa. Fariseusten taktiikka oli heidän tyypillistä suhtautumistaan Jeesukseen: he yrittivät usein todistaa, että hänen opetuksensa olivat ristiriidassa Raamatun kanssa.

Elinikäinen, uskollinen avioliitto oli ihanne. Jumala asetti sen ihmiskunnan luomisen yhteydessä. Langennut ihmiskunta on valitettavasti vaurioittanut tätä Jumalan perustavaa laatua olevaa lahjaa.

Kun otetaan huomioon Raamatun avioliitolle antama merkitys, ei ehkä ole sattumaa, että tämä instituutio on aina ollut armottoman hyökkäyksen kohteena. Sapatin ohella se on toinen niistä kahdesta lahjasta, jotka meille annettiin Eedenissä, ja molempien tarkoituksena oli osoittaa Jumalan halu läheiseen suhteeseen luomakuntansa kanssa.

Avioliitto, kahden epätäydellisen ihmisen intiimi liitto, aiheuttaa aina jännitteitä. Seurakunnan ja Kristuksen välinen avioliitto on täydellisen Vapahtajan ja hyvin epätäydellisen morsiamen liitto. Voimme kuitenkin oppia Jumalan rakkautesta jotain siitä, mitä hyvä avioliitto tarjoaa.

Tässä kolme periaatetta avioliittoa varten. (1) Anna anteeksi puolisollesi. (2) Hyväksy puoliso, virheineen ja kaikkiineen. (3) Aseta puoliso etusijalle itsesi edelle. Miten nämä kolme periaatetta voisivat auttaa meitä ymmärtämään Jumalan suhtautumista meihin?

KAUNIS MORSIAN

Hesekielin kirjan 16. luku kertoo meille hämmästyttävän kuvauksen Jumalan kunnioituksesta kansaansa kohtaan. Hän kuvaa Israelin kansaa hylätyksi vauvaksi, joka on jätetty kedolle (VKR/RK 2012) kuolemaan. Hän ottaa vauvan kotiinsa, puhdistaa hänet, ja kun hän on kasvanut aikuiseksi, hän menee tämän kanssaan naimisiin. Se on voimallinen kuva yllättävästä avioliitosta.

Lue Hes. 16:4-14. Mitä morsiamen korottaminen opettaa meille Jumalan aikomuksista meitä kohtaan?

Jumala kertoi Israelille, että hänen huolenpidossaan siitä kasvoi "ihanan kaunis" (Hes. 16:13). Kun Jumala löysi hänet ensimmäisen kerran, kukaan ei pitänyt häntä kauniina; hän oli muiden lasten joukossa hylkiö, joka oli heitetty syrjään siinä toivossa, että hän kuolisi. Mutta kun Jumala osoitti hänelle huomiota, hänestä tuli yhä kauniimpi, kunnes hänestä puhuttiin koko maailmassa. Heprealaisten kuningasten varhaisimpina aikoina, Daavidin ja Salomon aikana, tämä oli erityisen totta. Saban kuningatar teki jopa erityisen matkan nähdäkseen itse Israelin loiston!

Israelin kauneus oli kuitenkin täysin Jumalan lahja. Hän oli kaunis - kansojen puheenaihe - juuri siksi, että hän oli Jumalan morsian. Jumala sanoo, että tämän kauneus oli "täydellinen" ihanaudessa, jonka "minä sinulle lahjoitin" (Hes. 16:14).

Tämä on toistuva teema Raamatussa: Jumalan morsian on kaunis. Se ei johdu mistään hänen tekemisistään, vaan siitä, että Jumala on suosiollinen hänelle ja tehnyt hänet sellaiseksi. Samalla tavalla uskovat ovat kauniita taivaan arviossa, ei sen vuoksi, että olemme tehneet jotain ansaitaksemme sen, vaan koska Jumala on suosiollinen meille, hän antaa meille pelastuksen. Olemme kauniita, koska meidät on peitetty Jumalan vanhurskauteen (2. Kor. 5:21).

Kaikki oli hyvin, kunnes luemme Hesekielin kirjan seuraavan jakeen: "Mutta sinä aloit luottaa omaan kauneuteesi, aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä tarjosit itseäsi jokaiselle, joka ohitsesi kulki, sinä antauduit jokaisen omaksi." (Hes. 16:15.)

Meidät on luotu heijastamaan Jumalan hyvyyttä ja kunniaa. Kun Jumalan luomat olennot olettavat, että heidän kauneutensa on heidän omaansa, kauneudesta tulee halpa-arvoista, ja tiedossa on ongelmia.

**HOOSEAN
PORTTO
VAIMO**

Jumalan pyyntö profeetta Hoosealle saattaa olla yksi oudoimmista tehtävistä, joita hän on palvelijoilleen koskaan antanut: ota portto vaimoksesi – tarkoituksellisesti! Jumala käytti kuitenkin Hooseaa auttaakseen meitä ymmärtämään hänen omasta näkökulmastaan ihmisen synnin ja kapinan aiheuttaman tuskan. Jumala oli rakastavasti valinnut vaimonsa, Israelin, joka toistuvasti petti häntä, ja silti, hämmästyttävää kyllä, hän otti tämän takaisin omakseen ja palautti tämän aseman.

Vertaa Hoos. 1:2; Hoos. 3:1; Ilm. 17:1, 2 ja Ilm. 18:1-4. Mitä on tässä mainittu haureus? Mitä opetuksia kristillinen seurakunta voi oppia Hoosean kertomuksesta? Millä tavoin seurakunta on toistanut Vanhan testamentin syntejä?

Raamattu paljastaa, että Kristuksen seurakunta Uuden testamentissa toistaisi suurelta osin Israelin virheet Vanhan testamentista. Kansa, joka kanssa Jumala oli tehnyt liiton, eksyi ennen maanpakolaisuuttaan pahasti harhaan ja toi naapurikansojen epäjumalanpalveluskäytännöt Jumalan kansan keskuuteen. ”Huolestuttuaan Areioksen ajatusten aiheuttamasta kirkon jakautumisesta Konstantinus sekä kutsui koolle Nikean kirkolliskokouksen että puuttui sen kulkuun.” (Christopher A. Hall, ”How Arianism Almost Won”, *Christianity Today* [2008]). Kussakin tapauksessa Jumalan kansa vaelsi suhteensa ulkopuolelle löytääkseen ”ratkaisuja” ongelmiin.

Näyttää ilmeiseltä, että Jumala ei yritä osoittaa meille vain sen, mitä olemme tehneet väärin, vaan myös sen, miltä se hänestä tuntuu. Ne, jotka ovat joutuneet puolisonsa pettäviksi, voivat käsittää niitä musertavia tunteita, joita uskotomuutemme Kristusta kohtaan saattaa herättää taivaassa. Ehkä hämmästyttävin osa Hoosean kertomusta on se, kuinka pitkälle profeetta meni lunastaakseen omapäisen vaimonsa.

Kun katsomme ihmiskunnalle osoitettua viimeistä huutoa, jossa Jumalan kansaa kutsutaan tulemaan pois Babylonista, on huomionarvoista, että hän kutsuu omaa kansaansa eikä muukalaisia. Hän tuntee heidät läheisesti. Hän rakastaa heitä. Kun maailma syöksyy kohti huonointa hetkeään, hän tarjoaa edelleen sitä lunastusta, jonka hän oli maksanut omalla verellään voidakseen ostaa meidät takaisin. Kristuksen ristin pitäisi enemmän kuin minkään muun osoittaa meille, kuinka hartaasti Herra haluaa pelastaa eksyneen kansansa.

IISAK JA REBEKKA

Kun Abraham oli vanha ja epäilemättä mietti Jumalan hänelle antamia lupauksia hänen jälkeläisistään (ks. 1. Moos. 15:5), hän antoi vanhimmalle ja luotetuimmalle palvelijalleen juhlallisen tehtävän.

Lue 1. Moos. 24:1-4. Miksi Abrahamille oli niin tärkeää, että hänen poikansa ei menisi naimisiin ”kanaanilaisten naapureitteni” tyttären kanssa (1. Moos. 24:3)?

Vaikka hänen varoituksensa saattoi vaikuttaa poissulkevalta, Abrahamin kannalta kysymys oli hengellinen, ei etninen; se oli teologinen, ei kansallinen. Abraham tiesi hyvin kanaanilaisten uskonnollisten käytäntöjen moraalisen rappion, puhumattakaan siitä, että he palvoivat väärää jumalia. Hän tiesi, miten helposti hänen poikansa sortuisi näihin käytäntöihin, jos hän menisi naimisiin tuohon kansaan kuuluvan kanssa.

Todellakin suuri osa muinaisen Israelin, ja jopa kristillisen kirkon, kertomuksesta vuosisatojen ajalta on ollut sellainen, jossa Jumalan kansa – jonka olisi pitänyt todistaa maailmalle – on sen sijaan jäänyt kiinni maailmaan, sen väärin opetuksiin ja uskonnollisiin käsityksiin. Ehkä hyvä esimerkki tästä surullisesta todellisuudesta on ollut sunnuntain, pakanallisen auringonpäivän, ottaminen käyttöön raamatullisen seitsemännen päivän sapatin sijaan. Tämä on todellisuutta, jolla tulee olemaan merkittävä osa lopun aikana.

Lue 1. Moos. 24:57-67. Mitä tunnistamme Kristuksesta ja hänen seurakunnastaan joistakin niistä yksityiskohdista, joita löydämme tästä kertomuksesta? Mitä opittavaa langenneesta tilastamme on esimerkiksi siitä, että Rebekka oli lisäksi kaukainen ja tämän suvusta erossa elänyt sukulainen?

Olemme epäilemättä sukua Luojallemme, sillä meidät on alun perin luotu hänen kuvaksensa. Synti on erottanut meidät hänestä, ja silti meitä pidetään edelleen hänen oikeana morsiamenaan, vaikka voimme valinnoillamme tehdä avioliitosta myrskyisemmän kuin sen tarvitsisi olla.

Millaisia valintoja voimme tehdä, ja meidän pitäisi tehdä joka päivä, että rakkautemme Jumalaan voisi vahvistua? Mitkä valinnat sammuttavat rakkautemme?

PORTTO TUOMITAA

Lue Ilm. 19:1-9. Samanaikaisesti juhliitaan kahta asiaa: porton loppua sekä Kristuksen ja hänen morsiamensa häitä. Miten on mahdollista, että itse asiassa molemmat tapahtumat ovat samaan aikaan osoitusta Jumalan vanhurskaasta ja rakastavasta luonteesta?

Uskottomuudella on hyvin tuskallinen hintalappu. Sen seuraukset heijastuvat lasten ja muiden elämään. Jopa kärsivällisimmätkin petetyt puoliset saattavat lopulta huomata, että on olemassa hetki, josta ei ole paluuta ja jonka jälkeen avioliittoa ei voi enää pelastaa. Kun maailmamme saavuttaa pisteen, jossa ihmisten sydämet ovat kovettuneet niin syvästi, ettei katumusta enää tapahdu, ei ole mitään järkeä antaa historian edetä ja sallia synnin aiheuttaman hillittömän kärsimyksen jatkua. Vaikka sydän särkyikin kadotettujen vuoksi, ne, jotka ovat kärsineet tässä maailmassa synnin vallasta, voivat juhliä sitä, että synnin aika on vihdoinkin ohi - ja että maailma palautetaan sellaiseksi, jollaiseksi Jumala sen alun perin suunnitteli. Tällä kertaa Jumalalle ei käännetä selkää, koska olemme oppineet kantapään kautta Jumalan olleen oikeassa tuhosta, mikä seuraa siitä, että olemme hänestä erossa.

Lue Ilm. 21:1-4. Mitä avioliittokuvaus tarkoittaa ja miksi se on täynnä toivoa ja lupausa? Mikä on meidän varmuutemme näissä jakeissa esitetystä toivosta?

”Avioliitto, elinikäinen liitto, on vertauskuva Kristuksen ja hänen seurakuntansa suhteesta. Aviomiehellä ja -vaimolla tulisi olla samanlainen suhde toisiinsa kuin Kristuksella oli seurakuntaansa.” (KI 85.)

Kristus kärsi käsittämätöntä tuskaa, kun ihmiskunta hylkäsi hänet ja antoi hänelle kuuluvan kiintymyksensä muille jumalille. Silti hän antoi itsensä meidän puolestamme. Hän maksoi itse uskottomuutemme ja aviorikoksemme, jotta meillä olisi lupaus iankaikkisesta elämästä, jos teemme parannuksen ja käännymme pois näistä synneistä.

Lue 1. Piet. 1:18, 19. Mitä sellaista meille kerrotaan näissä jakeissa, mikä antaa meille varmuuden Ilm. 21:1-4 kuvaamasta lopusta?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Joh. 2:1–11; Matt. 22:1–14; 2. Kor. 11:1–5 ja Matt. 25:1–13.

Kun ymmärrät, kuinka paljon tietoa muualta Raamatusta löytyy, jotta voit laajentaa profetioiden ymmärtämistäsi, voi olla houkuttelevaa soveltaa sitä liikaa. Vuosisatojen saatossa jotkut kristityt ovat korostaneet Raamatun kertomuksissa esiintyvää symboliikkaa ja kuvauksia siinä määrin, että he ovat käytännössä alkaneet pitää historiallista kertomusta myyttinä. Vaikka moniulotteisia tekstejä löytyy lähes kaikkialta Raamatusta, meidän on aina muistettava, että Jumalalla on tapa käyttää todellisia tapahtumia, joissa on mukana todellisia ihmisiä, opettaakseen meille hänen tulevasta vuorovaikutuksestaan seurakunnan kanssa.

Esimerkiksi Kaanan hääjuhla voi tarjota oivalluksia profetioiden käyttämästä avioliiton kielikuvasta, mutta häät olivat kirjaimellinen tapahtuma. ”Kristuksen sana tuotti runsaan varaston juhlaa varten. Yhtä runsaassa määrässä hän tarjoaa armoaan ihmisten rikkomusten poistamiseen ja sielun uudistamiseen ja ylläpitämiseen.” (4AO 120.)

Tai, kuten Ellen White kirjoittaa tässä: ”’Ei Herra, Herra tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profetoille.’ Kun ’se, mikä on salassa, on Herran, meidän Jumalamme’, niin se, ’mikä on ilmoitettu, on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti’ (Aam. 3:7; 5. Moos. 29:29). Jumala on ilmoittanut meille nämä asiat, ja hän siunaa profeetallisten kirjoitusten hartaan tutkimisen.” (4AO 193.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue Joh. 2:1–11. Johanneksen evankeliumissa on monia häivähdyksiä, jotka ennakoivat Kristuksen tulevaa työtä, ja raamatuntutkijat ovat huomanneet, miten tarkoituksellisesti Johannes siirtää lukijoitaan eteenpäin ristiä kohti. Missä näet Kristuksen luonteen ja tulevan valtakunnan eri piirteiden tulevan esille tässä kertomuksessa? Mitä se opettaa meille pelastussuunnitelmasta tai Jumalan Pojalle luvatussa lopullisessa hääjuhlasta?

2. Vertaus kymmenestä neitsyestä on laajalti tunnettu ja Raamatun tutkijoiden rakastama. Mitä tämä tärkeä kertomus opettaa meille lopun aikojen tapahtumista? Onko merkittävää, että sulhanen viipyy? Mitä tämä vertaus voisi opettaa yksilöllisistä suhteistamme Kristukseen verrattuna siihen, miten Kristus suhtautuu seurakuntaan yhteisöllisesti?